UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2017/1578 VAN DE COMMISSIE

van 18 september 2017

tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2015/476 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2015 inzake de maatregelen die de Unie kan nemen naar aanleiding van een rapport van het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO betreffende antidumping- en antisubsidiemaatregelen ([1]) („de WTO-machtigingsverordening"), en met name de artikelen 1 en 2,

Overwegende hetgeen volgt:

1. GELDENDE MAATREGELEN

(1) De Raad heeft bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 van 19 november 2013 een definitief antidumpingrecht ingesteld op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië ([2]) („de definitieve verordening").

2. RAPPORTEN VAN HET ORGAAN VOOR GESCHILLENBESLECHTING VAN DE WTO

(2) Op 26 oktober 2016 heeft het orgaan voor geschillenbeslechting (DSB, Dispute Settlement Body) van de Wereldhandelsorganisatie (WTO, World Trade Organization) het rapport van de beroepsinstantie ([3]) en het panelrapport ([4]), zoals gewijzigd bij het rapport van de beroepsinstantie („de rapporten"), in het geschil Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Argentinië (WT/DS473/15) vastgesteld. Het DSB heeft opgemerkt dat het panelrapport moet worden gelezen in samenhang met het rapport van de beroepsinstantie. In het rapport van de beroepsinstantie werd onder meer geconcludeerd dat de Europese Unie in strijd heeft gehandeld met:

— artikel 2.2.1.1 van de WTO-antidumpingovereenkomst (ADA, Anti-Dumping Agreement), door de productiekosten van het onderzochte product niet te berekenen op basis van de boekhouding van de producenten;

— artikel 2.2 van de ADA en artikel VI, lid 1, onder b), ii), van de GATT 1994, door voor het berekenen van de normale waarde van biodiesel geen gebruik te maken van de productiekosten in Argentinië, en

— artikel 9.3 van de ADA en artikel VI, lid 2, van de GATT 1994, door antidumpingrechten in te stellen boven de dumpingmarge die had moeten worden vastgesteld op grond van artikel 2 van de ADA en artikel VI, lid 1, van de GATT 1994.

(3) Bovendien heeft het panel onder meer vastgesteld dat de Europese Unie in strijd heeft gehandeld met:

— de artikelen 3.1 en 3.4 van de ADA, bij haar onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de binnenlandse bedrijfstak, voor zover betrekking hebbend op de productiecapaciteit en de bezettingsgraad.

(4) De beroepsinstantie heeft het DSB aanbevolen de Europese Unie te verzoeken haar maatregelen in overeenstemming te brengen met de ADA en de GATT 1994.

([1]) PB L 83 van 27.3.2015, blz. 6.
([2]) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 van de Raad van 19 november 2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië (PB L 315 van 26.11.2013, blz. 2).
([3]) WT/DS473/AB/R en WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R en WT/DS473/R/Add.1.

3. PROCEDURE

(5) Op 20 december 2016 heeft de Europese Commissie („de Commissie") overeenkomstig artikel 1, lid 3, van de WTO-machtigingsverordening een herzieningsonderzoek („het herzieningsonderzoek") geopend door de bekendmaking van een bericht ([1]) in het *Publicatieblad van de Europese Unie* („het bericht van opening"). De Commissie heeft de belanghebbenden in het onderzoek dat tot de vaststelling van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 heeft geleid („het oorspronkelijke onderzoek"), in kennis gesteld van het herzieningsonderzoek en van de wijze waarop zij voornemens was de bevindingen van de rapporten in aanmerking te nemen.

(6) De belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld hun opmerkingen over de opening van het herzieningsonderzoek kenbaar te maken en een aanvraag in te dienen voor een hoorzitting met de Commissie en/of de raadadviseur-auditeur in handelsprocedures.

(7) De Commissie heeft een vragenlijst aangaande de productie en de productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Unie toegezonden aan de European Biodiesel Board (EBB) en nadien een controle ter plaatse uitgevoerd.

4. BETROKKEN PRODUCT

(8) Het betrokken product betreft door synthese en/of hydrobehandeling verkregen monoalkylesters van vetzuren en/of paraffinische gasoliën van niet-fossiele oorsprong, in ongemengde vorm of in mengsels, van oorsprong uit Argentinië en uit Indonesië, momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 en ex 3826 00 90 („het betrokken product", gewoonlijk „biodiesel" genoemd).

(9) De rapporten hebben geen gevolgen voor de bevindingen in de overwegingen 16 tot en met 27 van de definitieve verordening die het betrokken product en het soortgelijke product betreffen.

5. HERZIENE BEVINDINGEN INZAKE DUMPING NAAR AANLEIDING VAN DE RAPPORTEN

(10) Zoals aangegeven in het bericht van opening heeft de Commissie de definitieve bevindingen van het oorspronkelijke onderzoek opnieuw beoordeeld met inachtneming van de aanbevelingen en uitspraken van het DSB. Die herbeoordeling is gebaseerd op informatie die tijdens het oorspronkelijke onderzoek was verzameld en informatie die na de bekendmaking van het bericht van opening van belanghebbenden werd ontvangen.

(11) Het oorspronkelijke onderzoek naar dumping en schade had betrekking op de periode van 1 juli 2011 tot en met 30 juni 2012 („het onderzoektijdvak" of „OT"). Met betrekking tot de parameters die relevant zijn voor de schadebeoordeling werden gegevens voor de periode van 1 januari 2009 tot het einde van het onderzoektijdvak („de beoordelingsperiode") geanalyseerd.

(12) Deze verordening heeft tot doel de aspecten van de definitieve verordening die onverenigbaar zijn met de WTO-regels, te corrigeren en in overeenstemming te brengen met de rapporten.

5.1. Opneming van Indonesië

(13) In het bericht van opening verwees de Commissie naar de bij dezelfde definitieve verordening ingestelde antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van biodiesel uit Indonesië. Die maatregelen zijn momenteel het voorwerp van een door Indonesië bij de WTO aanhangig gemaakt geschil met de Unie ([2]) („EU-maatregelen met betrekking tot Indonesië"). In het kader van dat geschil heeft Indonesië argumenten ingediend die vergelijkbaar zijn met de argumenten waarop in de rapporten wordt ingegaan. Aangezien de in de rapporten vervatte interpretatie van de rechtsregels door de beroepsinstantie tevens relevant lijkt te zijn voor het onderzoek aangaande Indonesië, achtte de Commissie het passend dat de antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van biodiesel uit Indonesië worden onderzocht in het kader van een overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening gevoerd parallel herzieningsonderzoek, met name voor zover de definitieve verordening werd geacht in strijd te zijn met artikel 2.2.1.1 van de ADA.

(14) De overwegingen 12 tot en met 20 van het algemene informatiedocument bevatten de voorlopige analyse van de Commissie aangaande de toepassing van de interpretatie van artikel 2.2.1.1 van de ADA door de beroepsinstantie op het onderzoek met betrekking tot Indonesië.

([1]) PB C 476 van 20.12.2016, blz. 3. Bericht van opening betreffende de antidumpingmaatregelen die gelden ten aanzien van de invoer van biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië, naar aanleiding van de aanbevelingen en uitspraken van het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de Wereldhandelsorganisatie in het geschil Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel (DS473) (2016/C 476/04).

([2]) Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Indonesië, DS480.

(15) Na de mededeling van feiten en overwegingen hebben belanghebbenden de analyse van de Commissie in twijfel getrokken; zij betwistten onder meer de toepasselijkheid van de interpretatie door de beroepsinstantie alsook de bevoegdheid van de Commissie uit hoofde van de WTO-machtigingsverordening om ambtshalve volgens die interpretatie te handelen.

(16) Aangezien voor die analyse meer tijd nodig is, besloot de Commissie het herzieningsonderzoek met betrekking tot Indonesië nog niet te beëindigen, maar haar analyse voort te zetten in het licht van de ontvangen opmerkingen. Het krachtens artikel 2, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening geopende herzieningsonderzoek is derhalve nog altijd lopende en blijft geopend voor zover betrekking hebbend op Indonesië. Alle belanghebbenden zijn daarvan in kennis gesteld door middel van een herzien informatiedocument van 31 juli 2017, en zijn in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken.

(17) De Indonesische overheid heeft aangevoerd dat de Commissie algemene beginselen van het Unierecht heeft geschonden door eerst bekend te maken dat zij voornemens was de definitieve verordening te wijzigen wat Indonesië betreft, en vervolgens dat voornemen in te trekken en het onderzoek aangaande Indonesië voort te zetten.

(18) Ten eerste was de Indonesische overheid van oordeel dat dit leidt tot ongelijke en discriminerende behandeling van de Indonesische producenten ten opzichte van de Argentijnse producenten-exporteurs, aangezien de Commissie beweerdelijk in het bericht van opening had erkend dat de situatie van de Indonesische invoer van biodiesel vergelijkbaar is met de Argentijnse. Door het herzieningsonderzoek aangaande Indonesië uit te stellen, worden de Indonesische producenten-exporteurs, naar verluidt, duidelijk benadeeld ten opzichte van de Argentijnse exporteurs.

(19) Ten tweede zouden de Indonesische exporteurs er, aangezien de Commissie het herzieningsonderzoek heeft geopend met betrekking tot zowel de Indonesische als de Argentijnse invoer van biodiesel, redelijkerwijs en gewettigd op mogen vertrouwen dat het herzieningsonderzoek aangaande Indonesië op hetzelfde ogenblik wordt beëindigd als het herzieningsonderzoek aangaande Argentinië. Dat vertrouwen zou nog zijn versterkt door het eerste informatiedocument waarin de Commissie voorstelde om de definitieve verordening ook wat Indonesië betreft, te wijzigen. Door met een herziene mededeling van feiten en overwegingen haar standpunt te wijzigen heeft de Commissie dus beweerdelijk het beginsel van gewettigd vertrouwen geschonden.

(20) Ten derde heeft de Indonesische overheid aangevoerd dat de Commissie het beginsel van goede trouw heeft geschonden door de Indonesische invoer in een late fase van de procedure uit te sluiten van het herzieningsonderzoek, niettegenstaande het feit dat zij die invoer gedurende het onderzoek in aanmerking had genomen.

(21) Allereerst herinnerde de Commissie eraan dat het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO in het geval van de EU-maatregelen tegen de invoer van biodiesel uit Argentinië al tot definitieve bevindingen is gekomen, terwijl het afzonderlijke geschil met betrekking tot de antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Indonesië daar nog in behandeling is. Derhalve worden de laatstgenoemde maatregelen overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening als niet-betwiste maatregelen beschouwd. Dat blijkt onder meer uit artikel 1, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening waarin de term „rapport" wordt gebruikt in de beschrijving van een betwiste maatregel waar het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO zich over heeft gebogen en een uitspraak over heeft gedaan.

(22) Daarnaast herinnerde de Commissie eraan dat overeenkomstig het Unierecht de concepten „gelijke behandeling" en „non-discriminatie" een verbod inhouden om vergelijkbare situaties verschillend te behandelen, dan wel verschillende situaties op gelijke wijze te behandelen, tenzij objectieve redenen dat rechtvaardigen ([1]). Met het oog op de uitvoering van de WTO-rapporten bevinden de Indonesische en de Argentijnse producenten-exporteurs zich objectief gezien niet in dezelfde situatie: in het geval van het onderzoek naar schade veroorzakende dumping van het betrokken product uit Argentinië vond de uitvoering plaats krachtens artikel 1, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening en wordt de uitvoering bij deze verordening beëindigd, terwijl in het geval van het onderzoek naar dezelfde praktijken met betrekking tot Indonesië de uitvoering plaatsvond krachtens artikel 2, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening en geopend blijft. Er kan enkel sprake zijn van discriminatie indien marktdeelnemers die zich in dezelfde situatie bevinden een verschillende juridische behandeling krijgen.

(23) Aangezien het herzieningsonderzoek met betrekking tot de uitvoering van de bevindingen van het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO ten aanzien van Argentinië en Indonesië op basis van verschillende rechtsgrondslagen is geopend, leidt het feit dat het herzieningsonderzoek naar schade veroorzakende dumping uit Argentinië eerder wordt beëindigd dan het herzieningsonderzoek naar schade veroorzakende dumping uit Indonesië, niet tot een verschillende behandeling van een vergelijkbare situatie. De marktdeelnemers bevinden zich namelijk in een verschillende situatie.

([1]) Zie bijvoorbeeld de conclusie van advocaat-generaal Jacobs van 29 april 2004 in zaak C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland)/Raad, ECLI:EU:C:2004:277, punt 36.

(24) In tegenstelling tot de argumenten van de Indonesische overheid is er voor de toepassing van het Unierecht bijgevolg geen sprake van schending van de beginselen van „gelijke behandeling" en „non-discriminatie". Door in artikel 2, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening vrijblijvend taalgebruik („kan" en „indien zij dit wenselijk acht") te hanteren, heeft de wetgever van de Unie de Commissie in elk geval een aanzienlijke discretionaire bevoegdheid verleend om een aanbeveling van de WTO met betrekking tot een niet-betwiste maatregel al dan niet uit te voeren.

(25) Nadat zij de na de mededeling van feiten en overwegingen ontvangen opmerkingen had geanalyseerd, achtte de Commissie het, zoals opgemerkt in overweging 16, dienstig het herzieningsonderzoek, voor zover betrekking hebbend op Indonesië, op dit ogenblik niet te beëindigen, maar haar beoordeling van de mate waarin die bevindingen ook op Indonesië van toepassing waren, voort te zetten in het licht van de ontvangen opmerkingen.

(26) Bovendien kan de Commissie niet instemmen met de bewering dat een informatiedocument gewettigd vertrouwen doet ontstaan ten aanzien van de definitieve conclusie van een onderzoek. Een mededeling van feiten en overwegingen heeft daarentegen juist tot doel belanghebbenden in kennis te stellen van de voorlopige bevindingen van de Commissie en hen in staat te stellen hun recht van verweer daadwerkelijk uit te oefenen. Het in acht nemen door de Commissie van de door belanghebbenden ingediende argumenten en feiten vormt dus de kern van de mededeling van feiten en overwegingen.

(27) Daarom werd in het begeleidend schrijven aan alle belanghebbenden uitdrukkelijk het volgende vermeld: „Deze mededeling van feiten en overwegingen loopt niet vooruit op eventuele latere besluiten van de Commissie, maar indien deze besluiten op andere feiten en overwegingen zijn gebaseerd, worden die feiten en overwegingen zo spoedig mogelijk aan uw onderneming bekendgemaakt." Op basis daarvan was de Commissie in dit specifieke geval van oordeel dat zij meer tijd nodig heeft voor de analyse van de toepasselijkheid van de bevindingen van het orgaan voor geschillenbeslechting van de WTO, voor zover betrekking hebbend op Indonesië. Dat besluit is van voorbereidende aard en loopt niet noodzakelijkerwijs vooruit op de definitieve conclusie van de Commissie. Datzelfde besluit is bovendien een resultaat van de ruime discretionaire bevoegdheid waarover de Commissie beschikt bij het uitvoeren van dergelijke krachtens de WTO-machtigingsverordening geopende herzieningsonderzoeken die binnen het toepassingsgebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek vallen.

(28) Wanneer de Commissie de haar door de wetgever van de Unie verleende bevoegdheden wenst uit te oefenen, kan een belanghebbende zich derhalve — zolang de Commissie de onderhavige herzieningsprocedure niet heeft beëindigd — niet beroepen op de bescherming van gewettigd vertrouwen ([1]). Ook dit argument moet bijgevolg worden afgewezen.

(29) Ten slotte is het feit dat deze wijziging na de oorspronkelijke mededeling van het voorlopige standpunt van de Commissie heeft plaatsgevonden, geen aanwijzing voor kwade trouw en heeft de Indonesische overheid evenmin daartoe strekkend bewijsmateriaal verstrekt. De Commissie heeft alle stappen van het herzieningsonderzoek getrouw uitgevoerd en daarbij het recht van alle belanghebbenden op een eerlijke rechtsbedeling ten volle in acht genomen.

(30) De stelling dat zij basisbeginselen van het EU-recht heeft geschonden door uitoefening van haar discretionaire bevoegdheid om, met volledige inachtneming van het recht van alle belanghebbenden op een eerlijke rechtsbedeling, de antidumpingmaatregelen, voor zover betrekking hebbend op Indonesië, in dit stadium van het herzieningsonderzoek niet te wijzigen, heeft de Commissie derhalve verworpen.

(31) Na de herziene mededeling van feiten en overwegingen heeft Wilmar, een producent-exporteur uit Indonesië, bezwaar gemaakt tegen het standpunt van de Commissie dat er, gezien de duidelijke bevindingen van de WTO-rapporten, meer tijd nodig is om het herzieningsonderzoek ten aanzien van Indonesië te beëindigen. Wilmar voerde ook aan dat de maatregelen tegen Indonesië moeten worden gewijzigd. Volgens Wilmar is de Commissie overeenkomstig de WTO-machtigingsverordening bevoegd om een niet-betwiste maatregel te wijzigen en kan haar bevoegdheid om ambtshalve op te treden derhalve niet ter discussie worden gesteld. Ten slotte voerde Wilmar aan dat indien de vaststelling van de bevindingen van de Commissie ten aanzien van Indonesië wordt uitgesteld, dit ook moet gelden voor de vaststelling van de bevindingen met betrekking tot Argentinië. Naar de mening van Wilmar zijn er in het kader van de WTO-procedure aangaande Indonesië juridische kwesties in behandeling die ook relevant kunnen worden voor en van toepassing kunnen worden op de maatregelen met betrekking tot de invoer van biodiesel uit Argentinië, met name aangaande de winstmarge.

(32) De Commissie was het eens met Wilmar dat zij overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening in beginsel bevoegd is om bevindingen te doen met betrekking tot een niet-betwiste maatregel. Zoals uiteengezet in overweging 16, achtte de Commissie het na onderzoek van de ontvangen opmerkingen echter niet passend het herzieningsonderzoek, voor zover betrekking hebbend op Indonesië, in dit stadium te beëindigen; daarbij maakte zij rechtmatig gebruik van de discretionaire bevoegdheid waarover zij overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de WTO-machtigingsverordening beschikt.

([1]) Zie het arrest van 7 mei 1991 in zaak C-69/89, Nakajima All Precision/Raad, ECLI:EU:C:1991:186, punt 120. Zie, meest recentelijk, ook de conclusie van advocaat-generaal Campos Sánchez-Bordona van 20 juli 2017 in zaak C-256/16, Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, punt 49.

(33) In verband met de bewering van Wilmar dat ook de vaststelling van de bevindingen met betrekking tot Argentinië moet worden uitgesteld, herinnerde de Commissie eraan dat de in de definitieve verordening gebruikte methode voor de vaststelling van een winstmarge in de WTO-rapporten wordt bevestigd. De kwestie waar het in de lopende Indonesische zaak om gaat, werd in verband met Argentinië niet aan de orde gesteld. In elk geval zijn de Unie en Argentinië voor de uitvoering van de bevindingen van de rapporten een redelijke termijn overeengekomen die moet worden nageleefd.

5.2. **Vaststelling van de normale waarde en berekening van de dumpingmarges**

(34) In dit deel wordt ingegaan op de opnieuw beoordeelde bevindingen van het oorspronkelijke onderzoek wat betreft de aanbevelingen en uitspraken in de rapporten waarin werd aangegeven dat de Unie de volgende bepalingen niet heeft nageleefd:

— artikel 2.2.1.1 van de ADA, door de productiekosten van het onderzochte product niet te berekenen op basis van de boekhouding van de producenten;

— artikel 2.2 van de ADA en artikel VI, lid 1, onder b), ii), van de GATT 1994, door voor het berekenen van de normale waarde van biodiesel geen gebruik te maken van de productiekosten in Argentinië;

— artikel 9.3 van de ADA en artikel VI, lid 2, van de GATT 1994, door antidumpingrechten in te stellen die hoger waren dan de dumpingmarge die had moeten worden vastgesteld op grond van artikel 2 van de ADA en artikel VI, lid 1, van de GATT 1994.

(35) Zoals vermeld in overweging 28 van de definitieve verordening, heeft de Commissie vastgesteld dat de normale waarde door berekening moest worden vastgesteld, aangezien de binnenlandse verkoop niet werd geacht te hebben plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties. Die vaststelling werd niet betwist en blijft van kracht.

(36) In de overwegingen 29 tot en met 34 van de definitieve verordening heeft de Commissie vastgesteld dat het verschil tussen de door Argentinië ingestelde uitvoerheffing voor de voornaamste grondstof (sojaolie en sojabonen) en die voor het eindproduct (biodiesel) de binnenlandse prijzen drukte en dat dit in aanmerking moet worden genomen bij de berekening van de normale waarde.

(37) Daarom heeft de Commissie bij de berekening van de normale waarde de in de administratie van de producenten-exporteurs opgenomen kosten van de voornaamste grondstof vervangen door referentieprijzen die door de relevante instanties van de betrokken landen waren bekendgemaakt.

(38) Tevens heeft de Commissie haar conclusies in het oorspronkelijke onderzoek gebaseerd op de interpretatie van artikel 2.2.1.1 van de ADA volgens welke de met het onderzoek belaste autoriteit het recht heeft om af te zien van het gebruik van de administratie van de producenten-exporteurs als zij vaststelt dat deze, hetzij i) niet in overeenstemming is met de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen (GAAP, generally accepted accounting principles), of ii) geen redelijk beeld geeft van de kosten in verband met de productie en verkoop van het betrokken product (overweging 42 van de definitieve verordening).

(39) Zowel het panel als de beroepsinstantie was van mening dat de vaststelling van de Commissie dat de binnenlandse prijzen van sojabonen in Argentinië als gevolg van het Argentijnse systeem van uitvoerheffing lager waren dan de internationale prijzen, op zichzelf beschouwd geen voldoende grond was om te concluderen dat de administratie van de producenten geen redelijk beeld geeft van de kosten van sojabonen in verband met de productie en verkoop van biodiesel of om de in die administratie opgenomen relevante kosten bij de berekening van de normale waarde van biodiesel buiten beschouwing te laten.

(40) Naar aanleiding van de rapporten heeft de Commissie de normale waarde voor de producenten-exporteurs in Argentinië herberekend. De voor die herberekening gebruikte methode was gelijk aan de methode zoals uiteengezet in de overwegingen 40 tot en met 49 van Verordening (EU) nr. 490/2013 van de Commissie ([1]).

(41) Om de in overweging 45 van de voorlopige verordening uiteengezette redenen werd de binnenlandse verkoop niet geacht te hebben plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties en moest de normale waarde van het soortgelijke product overeenkomstig artikel 2, leden 3 en 6, van de basisverordening door berekening worden vastgesteld. Daartoe werden de gecorrigeerde productiekosten in het onderzoektijdvak vermeerderd met de verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten („VAA-kosten") en een redelijke winstmarge.

([1]) Verordening (EU) nr. 490/2013 van de Commissie van 27 mei 2013 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië („de voorlopige verordening") (PB L 141 van 28.5.2013, blz. 6).

(42) Zoals uiteengezet in overweging 46 van de voorlopige verordening was de Commissie van oordeel dat het winstbedrag niet kon worden gebaseerd op de feitelijke gegevens van de in de steekproef opgenomen ondernemingen in Argentinië. Derhalve werd voor het berekenen van de normale waarde het winstbedrag overeenkomstig artikel 2, lid 6, onder c), van de basisverordening bepaald op basis van de redelijke winstmarge die een jonge en innovatieve kapitaalintensieve bedrijfstak van dit type onder normale concurrentieomstandigheden op een vrije en open markt zou kunnen verwezenlijken, namelijk 15 % van de omzet.

(43) In de loop van dit herzieningsonderzoek heeft de EBB meermaals opgemerkt dat de rapporten de Commissie niet beletten om bij de berekening van de normale waarde een correctie toe te passen op de grondstofkosten, op voorwaarde dat die correctie naar behoren wordt gemotiveerd. De EBB voerde aan dat de maatregelen ten aanzien van Argentinië, gezien de dramatische gevolgen van het gedifferentieerde belastingstelsel voor export (DET, Differential Export Tax) voor de markt van de Unie en de verschillende juridische mogelijkheden die volgens de rapporten als basis voor een dergelijke correctie kunnen worden overwogen, op het huidige niveau moeten worden gehandhaafd, zij het op basis van een andere redenering.

(44) De EBB verwees met name naar de verklaring in het rapport van de beroepsinstantie volgens welke „de vaststelling door de autoriteiten van de EU dat de binnenlandse prijzen van sojabonen in Argentinië als gevolg van het Argentijnse systeem van uitvoerheffing lager waren dan de internationale prijzen, op zichzelf beschouwd geen voldoende grond was om te concluderen dat de administratie van de producenten geen redelijk beeld geeft van de kosten van sojabonen" (punt 6.55 van het rapport van de beroepsinstantie), en voerde aan dat de WTO-rapporten de mogelijkheid open lieten om de grondstofkosten buiten beschouwing te laten en deze kosten te corrigeren indien zij onbetrouwbaar worden geacht.

(45) Volgens de EBB verstoort het DET de grondstoffenmarkt zodanig dat normale omstandigheden van vraag en aanbod geen bepalende factoren meer zijn voor een transactie, en veroorzaakt het in feite een waardeoverdracht van grondstofproducenten naar biodieselproducenten, die niet door marktomstandigheden wordt gerechtvaardigd. Volgens de EBB vertoont dit gelijkenissen met niet-marktconforme transacties en/of „andere praktijken" die de betrouwbaarheid van de kosten in de administratie van een producent-exporteur kunnen aantasten en die een gegronde reden vormen om die kosten buiten beschouwing te laten, ook al werden zij werkelijk gemaakt.

(46) Ter ondersteuning van de bewering dat het DET de grondstoffenmarkt verstoort, verwijst de EBB met name naar een analyse door zijn eigen deskundigen en een in zijn opdracht uitgevoerd onderzoek met als titel „Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products" („het Heffley-onderzoek"), die er beide op zouden wijzen dat de binnenlandse prijzen van de betrokken grondstof op kunstmatige wijze en in aanzienlijke mate door het DET worden gedrukt, waardoor ze niet betrouwbaar zijn.

(47) In het kader van het Heffley-onderzoek werden in Argentinië en de Verenigde Staten gegevens verzameld over de productiekosten van biodiesel in die twee landen in de periode 2010-2016. Het onderzoek bevat ook een specifieke marktanalyse voor de periode van oktober 2011 tot en met september 2012. Uit het onderzoek bleek dat de productiekosten voor biodiesel uit sojabonen (SME) in Argentinië lager waren dan de productiekosten van hetzelfde product in de Verenigde Staten. Het verschil van 27 % is volgens het onderzoek „volledig toe te schrijven aan het DET".

(48) In een tweede fase van het onderzoek werd de uitvoerprijs van SME uit Argentinië (zonder vermelding van de bestemming) vergeleken met de gemiddelde marktprijs ervan in de Verenigde Staten. De gemiddelde Argentijnse uitvoerprijs van 875 USD/Mt was lager dan de binnenlandse marktprijs in de VS van 1 198 USD/Mt. Dat zou een sterke prikkel creëren om Argentijnse biodiesel in te voeren. De conclusie van het onderzoek luidt dat die verstoring „rechtstreeks voortvloeit" uit het DET.

(49) Daarnaast benadrukte de EBB dat het duidelijk binnen de logica van de antidumpingprocedure zou passen om dergelijke verstoringen te corrigeren. De EBB voerde aan dat dergelijke verstoringen door middel van passende kostencorrecties moeten worden gecorrigeerd, met name wat de grondstofkosten betreft, zodat die zich op het niveau zouden bevinden van de kosten die bij afwezigheid van verstoringen zouden zijn gemaakt. Volgens de EBB zou de Commissie zo tot een reconstructie komen van de werkelijke kosten in verband met de productie en verkoop van het betrokken product op de markt van de exporteur onder normale marktvoorwaarden.

(50) Verscheidene biodieselproducenten hebben bezwaar gemaakt tegen de bewering van de EBB dat de Commissie de in de administratie opgenomen grondstofkosten buiten beschouwing moet laten omdat het DET deze onbetrouwbaar maakt. De biodieselproducenten herhaalden dat het argument dat het DET op zichzelf beschouwd een reden kan vormen om de in de administratie opgenomen kosten buiten beschouwing te laten, specifiek door het panel en de beroepsinstantie was afgewezen en dat een met het onderzoek belaste autoriteit in geen geval in de administratie opgenomen kosten kan afwijzen wanneer de administratie een accurate en getrouwe weergave van de werkelijk gemaakte kosten vormt.

(51) De Commissie erkent dat de beroepsinstantie de mogelijkheid dat een met het onderzoek belaste autoriteit in bepaalde specifieke omstandigheden kan afwijken van de in de administratie opgenomen kosten, niet onvoorwaardelijk heeft uitgesloten, bijvoorbeeld wanneer uit het onderzoek blijkt dat er sprake is van over- of onderschatting van de kosten of van aantasting van de betrouwbaarheid van de in de administratie opgenomen kosten als gevolg van niet-marktconforme transacties of andere praktijken (punt 6.41 van het rapport van de beroepsinstantie).

(52) De beroepsinstantie heeft echter ook verklaard dat het Argentijnse systeem van uitvoerheffing op zichzelf beschouwd geen voldoende grond was om te concluderen dat de administratie van de producenten geen redelijk beeld geeft van de kosten van de grondstof in verband met de productie en verkoop van biodiesel of om de in die administratie opgenomen relevante kosten bij de berekening van de normale waarde van biodiesel buiten beschouwing te laten (punt 6.55 van het rapport van de beroepsinstantie).

(53) De argumenten van de EBB zijn gebaseerd op de aanname dat de kosten van de betrokken grondstof door het vermeende verstorende effect van het DET onbetrouwbaar zijn en derhalve buiten beschouwing moeten worden gelaten. De EBB houdt vol dat het Argentijnse systeem van uitvoerheffing er de oorzaak van was dat de binnenlandse prijzen van sojabonen in Argentinië lager waren dan de internationale prijzen. Dit argument aanvaarden zou echter neerkomen op toegeven dat de gevolgen van het DET op zichzelf beschouwd van die aard zijn dat de werkelijk gemaakte en in de administratie van de onderneming opgenomen kosten — louter omdat zij lager waren dan de internationale prijzen — buiten beschouwing moeten worden gelaten, wat in tegenspraak is met de bevindingen van de beroepsinstantie. De Commissie herinnert er in dit verband bovendien aan dat in het oorspronkelijke onderzoek werd bevestigd dat de werkelijk gemaakte grondstofkosten adequaat en getrouw in de administratie van de onderneming werden weergegeven.

(54) De stelling van de EBB werd derhalve door de Commissie verworpen, aangezien de aanvaarding ervan niet in overeenstemming zou zijn met de bevindingen van de rapporten.

(55) Teneinde de maatregelen in overeenstemming te brengen met de rapporten en de WTO-regels achtte de Commissie het daarom noodzakelijk om de normale waarde te berekenen op basis van de werkelijk gemaakte kosten zoals weergegeven in de administratie van de desbetreffende onderneming.

(56) Na de mededeling van feiten en overwegingen heeft de EBB herhaald dat de WTO-uitspraak de Commissie niet belet in de onderhavige zaak over te gaan op een kostencorrectie. De EBB voerde aan dat de Commissie de WTO-uitspraak en het argument van de EBB verkeerd heeft geïnterpreteerd.

(57) Volgens de EBB heeft de Commissie geen rekening gehouden met de stelling in de rapporten dat „de binnenlandse prijzen van sojabonen in Argentinië lager zijn dan de internationale prijzen als gevolg van het Argentijnse systeem van uitvoerheffing". Volgens de EBB wordt in de uitspraak, in tegenstelling tot wat de Commissie beweert, niet verklaard dat de verstorende effecten van het DET op zichzelf beschouwd geen voldoende grond zijn om een kostencorrectie toe te passen.

(58) Verder herhaalde en benadrukte de EBB dat het feit dat de prijzen op de binnenlandse markt vanwege het DET onbetrouwbaar waren, voldoende grond is om te concluderen dat de administratie van de producenten geen redelijk beeld geeft van de kosten van sojabonen in verband met de productie en verkoop van biodiesel. Vanwege de onbetrouwbaarheid van de binnenlandse prijzen zouden de in de administratie opgenomen kosten buiten beschouwing mogen worden gelaten, en de EBB heeft de Commissie alle benodigde informatie verstrekt om de kosten te corrigeren.

(59) De EBB hield vol dat het panel en de beroepsinstantie hadden geoordeeld dat het de met het onderzoek belaste autoriteiten vrijstaat een onderzoek in te stellen naar de betrouwbaarheid van de in de administratie van de producenten-exporteurs opgenomen kosten, en met name na te gaan of alle kosten zijn opgenomen, of er sprake is van over- of onderschatting van de gemaakte kosten en of niet-marktconforme transacties of andere praktijken de betrouwbaarheid van de in de administratie opgenomen kosten aantasten. Volgens de EBB zijn de gevolgen van het DET vergelijkbaar met die van niet-marktconforme transacties en/of andere praktijken die „de betrouwbaarheid van de in de administratie opgenomen kosten" kunnen aantasten ([1]).

(60) De Commissie heeft dit argument opnieuw beoordeeld, mede in het licht van de hoorzitting met de raadadviseur-auditeur van 20 juli 2017. De Commissie heeft in de overwegingen 51 tot en met 55 uiteengezet dat de werkelijk gemaakte grondstofkosten adequaat en getrouw in de administratie van de Argentijnse ondernemingen werden weergegeven en dat was vastgesteld dat de eerder aangebrachte kostencorrectie onverenigbaar was met de WTO-verplichtingen van de EU.

([1]) Panelrapport, EU — Biodiesel, punt 7.242, voetnoot 400; rapport van de beroepsinstantie, EU — Biodiesel, punt 6.41.

(61) De Commissie deelt de interpretatie door de EBB van de bevindingen van het panel en de beroepsinstantie niet. Voetnoot 400 van het panelrapport is bijvoorbeeld genuanceerder dan wat de EBB in zijn opmerking suggereert. Het panel heeft vastgesteld dat „een onderzoek van de administratie op basis van de uitdrukking" een redelijk beeld geven „in artikel 2.2.1.1 geen onderzoek van de" redelijkheid „van de daarin opgenomen kosten zelf omvat, wanneer anderszins is vastgesteld dat de in de administratie van de producent of exporteur opgenomen werkelijke kosten, binnen de grenzen van het aanvaardbare, accuraat en getrouw zijn".

(62) Door te beweren dat de gevolgen van het DET vergelijkbaar zijn met die van niet-marktconforme transacties en/of andere praktijken wees de EBB echter precies in de richting van een dergelijk onderzoek van de redelijkheid van die in de administratie opgenomen kosten.

(63) Bovendien waren de gevolgen van het DET i) noch vergelijkbaar met die van een niet-marktconforme transactie, ii) noch met die van een „andere praktijk" die in staat zou zijn de betrouwbaarheid van de in de administratie van een producent-exporteur opgenomen kosten aan te tasten. Ongeacht de precieze reikwijdte van die concepten hebben het panel en de beroepsinstantie het hoofdargument van de Commissie dat de door het DET veroorzaakte prijsverstoring op zichzelf beschouwd een voldoende grond is om in de administratie van een producent-exporteur opgenomen kosten te verwerpen, specifiek afgewezen ([1]).

(64) Na de herziene mededeling van feiten en overwegingen heeft de EBB zijn standpunt gehandhaafd dat de Commissie de verklaring in punt 6.55 van het rapport van de beroepsinstantie verkeerd heeft geïnterpreteerd en geen rekening heeft gehouden met de mogelijkheid waarin punt 6.41 van hetzelfde rapport voorziet om de betrouwbaarheid van de in de administratie opgenomen grondstofkosten te onderzoeken en dergelijke kosten buiten beschouwing te laten indien zij onbetrouwbaar worden geacht; ter staving van dit standpunt heeft de EBB enkele aanvullende argumenten ingediend.

(65) Met betrekking tot de eerste bewering stelde de EBB dat het bij de verklaring van de beroepsinstantie in punt 6.55 dat „de vaststelling door de autoriteiten van de EU dat de binnenlandse prijzen van sojabonen in Argentinië als gevolg van het Argentijnse systeem van uitvoerheffing lager waren dan de internationale prijzen, op zichzelf beschouwd geen voldoende grond was om te concluderen dat de administratie van de producenten geen redelijk beeld geeft van de kosten van sojabonen in verband met de productie en verkoop van biodiesel of om die kosten bij de berekening van de normale waarde van biodiesel buiten beschouwing te laten", niet om een juridische beoordeling door de beroepsinstantie gaat, zoals de Commissie beweert, maar louter om een citaat uit de conclusie van de Commissie zelf in de definitieve verordening. Daarnaast voerde de EBB aan dat de formulering „op zichzelf beschouwd geen voldoende grond was" impliceert dat het Argentijnse systeem van uitvoerheffing voldoende grond had kunnen zijn om de kosten buiten beschouwing te laten, maar dat de Commissie heeft nagelaten de daartoe vereiste analyse uit te voeren. Ten slotte zou de Commissie bij haar interpretatie van punt 6.55 ook geen rekening hebben gehouden met het feit dat de beroepsinstantie het nodig vond om tevens in te gaan op de daaropvolgende kwestie, namelijk een benchmark. Dat zou niet nodig zijn geweest indien de beroepsinstantie categorisch had uitgesloten dat het Argentijnse systeem van uitvoerheffing grond voor een kostencorrectie kan zijn.

(66) De Commissie heeft de door de EBB voorgestelde interpretatie niet aanvaard.

(67) Ten eerste is de hierboven bedoelde verklaring van de beroepsinstantie in punt 6.55 niet louter een citaat uit de conclusies van de Commissie zelf. Zij maakt daarentegen juist integraal deel uit van de interpretatie van artikel 2.2.1.1 van de ADA door de beroepsinstantie in punt 6.56. De beroepsinstantie was het uitdrukkelijk eens met het panel dat die bepaling geen voldoende grond was voor het besluit van de Commissie om de in de administratie van de Argentijnse biodieselproducenten opgenomen kosten buiten beschouwing te laten op basis van het feit dat de binnenlandse prijzen van sojabonen in Argentinië als gevolg van het Argentijnse systeem van uitvoerheffing lager waren dan de internationale prijzen. De beroepsinstantie heeft die bindende interpretatie letterlijk herhaald in het daaropvolgende punt 6.56, onder „Conclusies".

(68) Ten tweede impliceert de zinsnede „op zichzelf beschouwd geen voldoende grond was" volgens de opvatting van de Commissie dat het loutere bestaan van het systeem van uitvoerheffing geen voldoende grond was om een kostencorrectie zoals in het oorspronkelijk onderzoek te rechtvaardigen. Mocht de voornaamste reden voor de conclusie van de beroepsinstantie dat de EU-maatregelen onverenigbaar zijn met de WTO-regels, daarentegen bestaan in de ontoereikende motivering door de Commissie in de oorspronkelijke verordening (zoals door de EBB aangevoerd), dan zou de beroepsinstantie dit uitdrukkelijk hebben vermeld. Noch de beroepsinstantie, noch het panel heeft echter iets dergelijks verklaard. De woorden „op zichzelf beschouwd" werden waarschijnlijk veeleer gebruikt om duidelijk te maken dat de werking van het systeem van uitvoerheffing in Argentinië „als zodanig" niet kan leiden tot een kostencorrectie uit hoofde van artikel 2.2.1.1 van de ADA, ongeacht hoe beredeneerd of gedocumenteerd de verstorende effecten ervan zijn.

([1]) Rapport van de beroepsinstantie, EU — Biodiesel, punten 6.54 en 6.55; panelrapport, EU — Biodiesel, punten 7.248 en 7.249.

(69) Ten derde ging de Commissie niet akkoord met de conclusie van de EBB dat het feit dat de beroepsinstantie in de punten 6.58 tot en met 6.83 ingaat op het argument aangaande benchmarks, erop wijst dat het systeem van uitvoerheffing in Argentinië wel degelijk een voldoende grond had kunnen zijn om de in de administratie opgenomen grondstofkosten buiten beschouwing te laten. Zoals kan worden afgeleid uit de titel die voorafgaat aan punt 6.58, behandelde de beroepsinstantie daar een ander argument van Argentinië uit hoofde van artikel 2.2 van de ADA.

(70) Vervolgens richtte de Commissie haar aandacht op de tweede bewering van de EBB, namelijk dat in punt 6.41 van het rapport van de beroepsinstantie duidelijk wordt aangegeven dat in de administratie van een onderneming opgenomen kosten buiten beschouwing kunnen worden gelaten indien zij gebaseerd zijn op praktijken die de betrouwbaarheid van de in de administratie opgenomen kosten kunnen aantasten. De EBB verwees ook naar het feit dat de beroepsinstantie het nodig vond om deze redenering in het corpus van de tekst op te nemen, ook al had het panel ze slechts in een voetnoot vermeld. Volgens de EBB zou dat erop wijzen dat de beroepsinstantie een al te restrictieve interpretatie van artikel 2.2.1.1 van de ADA wilde vermijden en een duidelijk signaal wilde geven dat een kostencorrectie in dit verband mogelijk blijft.

(71) In punt 6.41 ging de beroepsinstantie in op de bewering van de EU dat het panelrapport leek te suggereren dat zolang de administratie van een onderneming een accurate weergave van de werkelijk gemaakte kosten vormt, alle daarin opgenomen kosten door de met het onderzoek belaste autoriteit moeten worden aanvaard, „hoe onredelijk die kosten ook zijn in vergelijking met een benchmark of vervangende waarde die met de normale marktvoorwaarden overeenstemt". De beroepsinstantie verwierp die interpretatie en herinnerde eraan dat het panel in feite had aanvaard dat de met het onderzoek belaste autoriteit de betrouwbaarheid en de nauwkeurigheid van de administratie van de producenten kan onderzoeken. De met het onderzoek belaste autoriteit kan dus nagaan „of alle kosten zijn opgenomen, of er sprake is van over- of onderschatting van de gemaakte kosten en of niet-marktconforme transacties of andere praktijken de betrouwbaarheid van de in de administratie opgenomen kosten aantasten".

(72) De Commissie was het eens met de opmerking van de EBB dat de beroepsinstantie het panel steunt in zijn uitspraak dat indien de met het onderzoek belaste autoriteit niet-marktconforme transacties of andere praktijken constateert die de betrouwbaarheid van in de administratie opgenomen kosten aantasten, deze kosten buiten beschouwing kunnen worden gelaten. Zij achtte het ook normaal dat de beroepsinstantie een argument behandelt in het corpus van haar uitspraak en niet in een voetnoot, zoals het panel heeft gedaan. Noch het panel, noch de beroepsinstantie heeft echter geconcludeerd of gesuggereerd dat het systeem van uitvoerheffing in Argentinië onder die uitzondering van een praktijk die de betrouwbaarheid aantast, zou vallen. Indien het panel of de beroepsinstantie van oordeel was geweest dat het Argentijnse systeem van uitvoerheffing kan worden beschouwd als een voorbeeld van een praktijk die de betrouwbaarheid aantast, zou het panel of de beroepsinstantie dat duidelijk hebben gemaakt en niet hebben vastgesteld dat de EU-maatregelen onverenigbaar zijn met de WTO-regels.

(73) Daarom handhaafde de Commissie haar interpretatie van de rapporten dat de EU bij de berekening van de normale waarde van biodiesel in Argentinië de werkelijk gemaakte en nauwkeurig in de administratie opgenomen kosten niet buiten beschouwing kan laten op basis van verstoringen die door het loutere bestaan van het Argentijnse systeem van uitvoerheffing worden veroorzaakt.

(74) In elk geval richtte de Commissie haar aandacht vervolgens op de door de EBB — en na de mededeling van feiten en overwegingen ook door Fediol, een leverancier van de biodieselindustrie van de Unie — ingediende opmerking dat de Commissie met het oog op kostencorrecties om de verstorende effecten van het DET voor de productiekosten van biodiesel in Argentinië te neutraliseren, alternatief bewijsmateriaal moet onderzoeken. De Commissie merkte in dat verband op dat het verzamelen van alternatief bewijsmateriaal met het oog op kostencorrecties om de verstorende effecten van het DET te neutraliseren, niet het doel was van het onderhavige nieuwe herzieningsonderzoek.

Hoe dan ook merkte de Commissie op dat het bewijsmateriaal in het Heffley-onderzoek niet kan worden beschouwd als een toereikende onderbouwing voor een nieuwe kostencorrectie, en wel om de volgende redenen.

(75) Ten eerste bestrijkt het OT de periode van juli 2011 tot en met juni 2012, terwijl de specifieke analyse van het Heffley-onderzoek betrekking heeft op de periode van oktober 2011 tot en met september 2012. De beoordelingsperioden overlappen elkaar dus slechts gedeeltelijk, waardoor allerminst zeker is of de bevindingen van het onderzoek zonder correcties in het onderhavige onderzoek kunnen worden overgenomen. Omdat gegevens voor de periode van juli tot en met september 2011 ontbraken, was de Commissie niet in staat om dit verschil te compenseren.

(76) Ten tweede werden in het onderzoek de productiekosten in de VS geraamd op basis van de prijs van sojabonen op de markt van de VS. Die economische methode is gebaseerd op veronderstellingen, zonder dat echter betrouwbare gegevens worden verstrekt over de werkelijke productiekosten van biodiesel in de VS. Zelfs indien men zich louter op veronderstellingen zou kunnen baseren, dan nog is de stelling dat de kosten om biodiesel te produceren uit ruwe sojaolie in de VS en Argentinië gelijk zijn, niet onderbouwd. Ten derde wordt door het

gebruik van een „gemiddelde" Argentijnse uitvoerprijs voorbijgegaan aan het feit dat de prijs bij uitvoer naar de Unie in werkelijkheid hoger kan zijn dan het gemiddelde. In het OT van het oorspronkelijke onderzoek bedroeg de uitvoerprijs van Argentijnse biodiesel naar de EU immers 967 EUR/Mt, wat op basis van de in het dossier vermelde toenmalige wisselkoers neerkomt op 1 294 USD/Mt. In het onderzoek wordt voor die periode echter een gemiddelde uitvoerprijs van 1 071 USD/Mt gebruikt. Daaruit blijkt dat het vermeende voordeel door het DET niet rechtstreeks uit de prijzen bij uitvoer naar de Unie kan worden afgeleid.

(77) Ten vierde wordt in het onderzoek eenvoudigweg aangenomen dat de (lage) productiekosten op de Argentijnse binnenlandse markt tijdens de beoordelingsperiode uitsluitend door het DET werden veroorzaakt, zonder dat dit met adequaat bewijsmateriaal wordt gestaafd. In het onderzoek wordt immers geen rekening gehouden met andere factoren van comparatief voordeel die de productie van biodiesel in Argentinië goedkoper zouden kunnen maken dan in de Verenigde Staten.

(78) De Commissie heeft derhalve geconcludeerd dat zij de in de administratie van de Argentijnse biodieselproducenten opgenomen kosten niet op accurate wijze kon vervangen door de in het Heffley-onderzoek voorgestelde benchmark.

(79) Na de herziene mededeling van feiten en overwegingen heeft de EBB verduidelijkt dat het onderzoek slechts diende ter illustratie van de wijze waarop de Commissie de omvang van de door het Argentijnse systeem van uitvoerheffing veroorzaakte verstoring (de onbetrouwbaarheid) zou kunnen inschatten en kwantificeren, en niet ter vervanging van een analyse door de Commissie op basis van haar eigen, tijdens het oorspronkelijke onderzoek verzamelde en gecontroleerde gegevens.

(80) De EBB diende ook een herzien onderzoek in met referentiegegevens die volledig overeenstemmen met het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek en waaruit vrijwel hetzelfde resultaat blijkt, namelijk een verstoring van de binnenlandse prijzen van sojabonen van ongeveer 27 %. Verder betwistte de EBB de opvatting van de Commissie dat het onderzoek gebaseerd is op de productiekosten in de VS. In werkelijkheid zou het onderzoek namelijk gebaseerd zijn op de geraamde productiekosten van biodiesel in Argentinië. Bovendien zou de kritiek van de Commissie op het feit dat het onderzoek gebaseerd is op een gemiddelde uitvoerprijs, misplaatst zijn, aangezien die prijs op zichzelf beschouwd niet relevant is voor de berekening van de door het systeem van uitvoerheffing veroorzaakte verstoring van de biodieselkosten in Argentinië. Ten slotte stelde de EBB dat een prijsverschil van ongeveer 30 % niet door een vermeend comparatief voordeel kan worden verklaard en dat het systeem van uitvoerheffing in Argentinië bij gebrek aan bewijs van het tegendeel de enige redelijke verklaring voor een dergelijk verschil is.

(81) De Commissie heeft de door de EBB ingediende toelichtingen en verduidelijkingen onderzocht. De Commissie aanvaardde de bevindingen van het herziene onderzoek waaruit bleek dat tijdens het onderzoektijdvak sprake was van een verstoring van de binnenlandse prijzen van sojabonen van ongeveer 27 %. De overige drie punten konden haar echter niet overtuigen.

(82) Zoals de EBB zelf erkende, zijn de geraamde verwerkingskosten voor een producent in Argentinië gebaseerd op drie analyses: een analyse van de gemiddelde kosten en prijzen in de Verenigde Staten en Argentinië voor een periode van zes jaar, een analyse van diezelfde gegevens voor de Verenigde Staten en Argentinië voor een periode van één jaar en een analyse van de gegevens voor Argentinië voor één jaar, met de Argentijnse uitvoerprijs als vervangende waarde voor de wereldmarktprijs. Het is duidelijk dat de situatie in de Verenigde Staten een buitenlandse benchmark was om vast te stellen wat de kosten in Argentinië zouden zijn bij afwezigheid van de door de uitvoerheffing veroorzaakte verstoringen.

(83) Bovendien was er geen goede reden om de Argentijnse prijzen bij uitvoer naar Europa buiten beschouwing te laten bij de vaststelling van het voordeel waarover een Argentijnse producent van biodiesel als gevolg van het DET eventueel beschikt.

(84) Bovendien heeft de Commissie nooit betwist dat de inputkosten voor Argentijnse producenten van biodiesel door het DET kunstmatig werden verlaagd, maar enkel bezwaar gemaakt tegen de veronderstelling dat het DET de *enige* reden was voor dat grote voordeel van ongeveer 30 %.

5.3. **Herberekende dumpingmarges**

(85) Na de mededeling van feiten en overwegingen hebben sommige Argentijnse producenten-exporteurs ondernemingsspecifieke opmerkingen ingediend met betrekking tot vermeende fouten in de dumpingberekeningen. Waar nodig heeft de Commissie die fouten gecorrigeerd en de dumpingmarges en rechten dienovereenkomstig herzien.

(86) In het licht van de bevindingen en aanbevelingen in de WTO-rapporten is het herziene recht voor alle Argentijnse exporteurs, uitgedrukt in cif-prijs grens Unie, vóór inklaring, als volgt:

Land	Onderneming	Dumpingmarge
Argentinië	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S. A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Rio de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Andere medewerkende ondernemingen	6,5 %
	Alle andere ondernemingen	8,1 %

6. **HERZIENE BEVINDINGEN INZAKE SCHADE NAAR AANLEIDING VAN DE RAPPORTEN**

(87) In de rapporten werd onder meer vastgesteld dat de EU bij haar onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de binnenlandse bedrijfstak, voor zover dit betrekking had op de productiecapaciteit en de bezettingsgraad, in strijd heeft gehandeld met de artikelen 3.1 en 3.4 van de ADA. De conclusie dat de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode aanmerkelijke schade heeft geleden, werd in de rapporten echter niet ongeldig verklaard.

(88) Het panel heeft vastgesteld dat de autoriteiten van de EU in strijd hebben gehandeld met de artikelen 3.1 en 3.4 van de ADA door in een laat stadium van het onderzoek door de bedrijfstak van de Unie ingediende herziene gegevens te aanvaarden zonder zich te vergewissen van de nauwkeurigheid en de betrouwbaarheid daarvan (punt 7.395 van het panelrapport). De herziene gegevens hadden betrekking op de onbenutte capaciteit. Tegelijkertijd verklaarde het panel dat de herziene gegevens geen noemenswaardige rol hebben gespeeld bij de conclusie van de autoriteiten van de EU in de definitieve verordening inzake overcapaciteit als een „andere" schade veroorzakende factor (bevestigd in punt 6.174 van het rapport van de beroepsinstantie).

(89) Bepaalde producenten-exporteurs en CARBIO, de vereniging van Argentijnse exporteurs van biodiesel, hebben aangevoerd dat het concept „onbenutte capaciteit", zoals uiteengezet in de definitieve verordening, in deze bedrijfstak van weinig betekenis is. Capaciteit zou ofwel bestaan, ofwel niet bestaan.

(90) Niet de bezettingsgraad zelf, maar de structurele overcapaciteit van de bedrijfstak als gevolg van een ongerechtvaardigde stijging van de productiecapaciteit, ondanks een lage bezettingsgraad, was volgens de importeur Gunvor en CARBIO de oorzaak van de door de binnenlandse bedrijfstak geleden schade.

(91) Daarnaast hebben CARBIO en producenten-exporteurs uit Argentinië en Indonesië opgemerkt dat de Commissie de productiecapaciteit en de bezettingsgraad opnieuw moet onderzoeken op basis van „positief bewijsmateriaal". Pas dan zou er sprake zijn van een „objectief onderzoek" van die factoren.

(92) De Commissie bespreekt deze kwestie in de punten 6.1 tot en met 6.4.

6.1. **Antwoord op de vragenlijsten en controle**

(93) De Commissie heeft een vragenlijst toegezonden aan de EBB met de vraag toe te lichten i) met welke methode de productiecapaciteit en de bezettingsgraad van de bedrijfstak van de Unie in de beoordelingsperiode waren berekend, en ii) waarom die gegevens in de loop van het oorspronkelijke onderzoek werden herzien en waarop de nieuwe cijfers zijn gebaseerd.

(94) De Commissie heeft de EBB tevens gevraagd te verklaren wat hij onder „onbenutte capaciteit" verstond, waarom deze voor de beoordelingsperiode zou moeten worden uitgesloten van de totale productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Unie en hoe de onbenutte capaciteit van de niet-EBB-leden was berekend.

(95) De Commissie heeft de ingediende antwoorden op de vragenlijst geanalyseerd en vervolgens op 26 april 2017 een controlebezoek bij de EBB uitgevoerd. Op verzoek van de Commissie heeft de EBB tijdens het controlebezoek alle bij de voorbereiding van zijn antwoord op de vragenlijst gebruikte ondersteunende documenten en werkbladen ter beschikking gesteld, met name die waaruit het verband blijkt tussen de verstrekte informatie en de administratie en boekhouding waarop het controlebezoek door de Commissie betrekking had.

(96) De Commissie heeft de ondersteunende documenten gecontroleerd en de ingediende gegevens voor de beoordelingsperiode bij de bron getoetst; de informatie in de administratie en de boekhouding kwam overeen met de in het oorspronkelijke onderzoek ingediende herziene gegevens inzake productiecapaciteit en bezettingsgraad voor de periode van 1 januari 2009 tot het einde van het onderzoektijdvak. De documenten bevatten vertrouwelijke bedrijfsspecifieke gegevens en kunnen niet worden bekendgemaakt.

(97) Gunvor en CARBIO hebben opgemerkt dat de aan de EBB gerichte vragenlijst van de Commissie niet toereikend is om te voldoen aan de vereisten van de artikelen 3.1 en 3.4 van de ADA. De EBB had moeten toelichten op welke wijze de herziene gegevens door openbare bronnen werden gestaafd, en de Commissie had de door de EBB verstrekte informatie niet zomaar mogen aanvaarden.

(98) Bovendien hebben Gunvor en CARBIO aangevoerd dat de antwoorden van de EBB op de vragenlijst ingrijpend zijn geredigeerd, zodat het voor belanghebbenden niet duidelijk is hoe de gegevens werden verzameld, beoordeeld en aan andere bronnen getoetst, waardoor zij niet kunnen beoordelen of aan de desbetreffende door de EBB ingediende informatie enig geloof moet worden gehecht.

(99) Beide partijen hebben door Eurostat verzamelde gegevens over de productie, de productiecapaciteit en het verbruik van biodiesel in de EU ingediend en gewezen op de gelijkenis tussen deze gegevens en die van de voorlopige verordening, die door de EBB waren verzameld en aan de Commissie verstrekt. Zij merkten op dat de Commissie gegevens van Eurostat had moeten gebruiken in plaats van voor onbenutte capaciteit gecorrigeerde gegevens van de EBB.

(100) Daarnaast voerden zij aan dat de door de EBB verstrekte definitie van „onbenutte capaciteit" te vaag is en dat het voorstel om de productiecapaciteit te verlagen door de onbenutte capaciteit buiten beschouwing te laten, pas werd gedaan na de bekendmaking van de voorlopige verordening, toen duidelijk was geworden dat het op basis van de cijfers van de voorlopige verordening moeilijker zou zijn om een geldig oorzakelijk verband vast te stellen tussen de vermeende invoer met dumping en de vermeende door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.

(101) De Commissie heeft deze argumenten afgewezen, zoals uiteengezet in de punten 6.2, 6.3 en 6.4. Zij heeft het antwoord op de vragenlijst zorgvuldig onderzocht; vervolgens heeft zij de gegevens tijdens een controlebezoek bij de EBB geverifieerd en vastgesteld dat de ingediende en herziene gegevens nauwkeurig en betrouwbaar zijn en dat de voor de definitieve verordening gebruikte herziene cijfers niet hoeven te worden gewijzigd (zie ook de overwegingen 53 tot en met 58).

(102) Bovendien merkt de Commissie op dat de door de EBB verzamelde gegevens overeenstemmen met de gegevens van Eurostat, die dus een onafhankelijke bevestiging vormen van de nauwkeurigheid en de betrouwbaarheid van de gegevens van de EBB. Aangezien de gegevens van Eurostat pas in 2014 werden bekendgemaakt, konden zij echter nog niet worden gebruikt in het oorspronkelijke onderzoek.

(103) De in de definitieve verordening (overweging 131) gebruikte gegevens (zie onderstaande tabel) waren dus correct en werden na het controlebezoek bevestigd.

	2009	2010	2011	OT
Productiecapaciteit (ton)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indexcijfer 2009 = 100	*100*	*99*	*85*	*87*
Productievolume (ton)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indexcijfer 2009 = 100	*100*	*107*	*98*	*104*
Bezettingsgraad	46 %	50 %	53 %	55 %
Indexcijfer 2009 = 100	*100*	*109*	*115*	*120*

6.2. **Totale productie in de Unie: verduidelijking inzake het gegevensverzamelingsproces van de EBB met betrekking tot de productie**

(104) In maart 2013 — vóór de bekendmaking van de voorlopige maatregelen — heeft de EBB productiegegevens voor de bedrijfstak van de Unie (zowel van EBB-leden als van niet-EBB-leden) bij de Commissie ingediend.

(105) Het ging daarbij om gerapporteerde productiegegevens per onderneming (zowel EBB-leden als niet-EBB-leden). Dankzij die bottom-upbenadering gaven de productiegegevens een nauwkeurig beeld van de productie in de EU.

(106) De EBB-leden dienen hun productiegegevens op kwartaalbasis bij de EBB in aan de hand van een formulier van de EBB; de gegevens worden vervolgens aan marktonderzoeksbronnen getoetst. De EBB hecht bijzondere waarde aan productiegegevens, aangezien de financiële bijdrage van de EBB-leden aan de vereniging daarop wordt gebaseerd.

(107) De productiegegevens van niet-EBB-leden worden via directe contacten met die ondernemingen verzameld. De gerapporteerde gegevens worden vervolgens getoetst aan andere marktonderzoeksbronnen, waaronder nationale verenigingen, andere producenten en gespecialiseerde publicaties.

(108) De door de EBB verstrekte gegevens zijn dus de beste beschikbare informatie over de productie in de Unie door EBB-leden en niet-EBB-leden, gebaseerd op een consistente rapportering door de EBB betreffende de werkelijke productie van alle biodieselproducerende ondernemingen in de EU.

(109) Die gegevens werden door de EBB gebruikt voor de vaststelling van de totale productie in de Unie, waarop zij hun opmerkingen baseerden.

6.3. **Totale productiecapaciteit in de Unie: verduidelijking inzake het gegevensverzamelingsproces van de EBB met betrekking tot de productiecapaciteit**

(110) In maart 2013, vóór de bekendmaking van de voorlopige maatregelen, heeft de EBB aan de Commissie gegevens verstrekt over de productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Unie (zowel van EBB-leden als van niet-EBB-leden).

(111) Net als bij de productiegegevens ging het daarbij om gegevens per onderneming (zowel voor EBB-leden als voor niet-EBB-leden).

(112) De EBB-leden dienen hun gegevens betreffende de productiecapaciteit tweemaal per jaar bij de EBB in aan de hand van een formulier van de EBB; de gegevens worden vervolgens aan marktonderzoeksbronnen getoetst. Om de consistentie van de gegevens te waarborgen, verzoekt de EBB zijn leden de capaciteit op basis van 330 werkdagen per jaar per vestiging te rapporteren, teneinde rekening te houden met onvermijdelijke onderhoudswerkzaamheden.

(113) De gegevens betreffende de productiecapaciteit van niet-EBB-leden worden via directe contacten met die ondernemingen verzameld en net als de productiegegevens worden zij vervolgens getoetst.

(114) Aangezien de EBB slechts verzoekt om een momentopname van de productiecapaciteit van de onderneming op een specifieke dag en het concept capaciteit niet altijd door alle ondernemingen op dezelfde wijze wordt begrepen, moeten door de EBB verstrekte gegevens betreffende productiecapaciteit als minder nauwkeurig dan de productiegegevens worden beschouwd.

(115) De door de EBB verstrekte gegevens zijn echter de beste beschikbare informatie over de productiecapaciteit in de Unie van EBB-leden en niet-EBB-leden, gebaseerd op een consistente rapportering door de EBB betreffende de werkelijke productiecapaciteit van alle biodieselproducerende ondernemingen in de EU.

6.4. **Verduidelijking inzake de identificatie van onbenutte capaciteit door de EBB**

(116) Na de bekendmaking van de voorlopige verordening, en zoals beschreven in de definitieve verordening, is duidelijk geworden dat de bekendgemaakte gegevens betreffende de productiecapaciteit geen nauwkeurige weergave vormden van de werkelijke situatie van de bedrijfstak van de Unie. Daarom heeft de Commissie de EBB verzocht duidelijkheid te verschaffen over zijn gegevens betreffende de productiecapaciteit.

(117) De EBB heeft de Commissie geactualiseerde gegevens van zowel zijn leden als niet-leden bezorgd, waaruit blijkt dat er sprake is van niet-beschikbare (want buiten gebruik gestelde) productiecapaciteit, of „onbenutte capaciteit", die oorspronkelijk als onderdeel van de totale productiecapaciteit in de Unie was gerapporteerd.

(118) De onbenutte capaciteit wordt door de EBB vastgesteld bij zijn berekening van de productie en de productiecapaciteit op basis van door de individuele ondernemingen ingediende gegevens. Wegens de aard van het hierboven beschreven gegevensverzamelingsproces was een herziening van de verstrekte gegevens met betrekking tot niet-EBB-leden noodzakelijk om te waarborgen dat de gegevens betreffende de productiecapaciteit de werkelijke situatie van de bedrijfstak van de Unie zo nauwkeurig mogelijk weergeven.

(119) De tussen de voorlopige en de definitieve verordening door de EBB verstrekte gegevens waren de beste beschikbare informatie over de productiecapaciteit in de Unie van EBB-leden en niet-EBB-leden, gebaseerd op een consistente rapportering door de EBB betreffende de werkelijke productiecapaciteit van alle biodieselproducerende ondernemingen in de EU.

6.5. **Opmerkingen na de mededeling van feiten en overwegingen**

(120) Na de mededeling van de bevindingen van de Commissie inzake schade hebben meerdere belanghebbenden opmerkingen op die bevindingen ingediend.

(121) CARBIO, de vereniging van Argentijnse biodieselproducenten, heeft het standpunt herhaald dat zij tijdens het herzieningsonderzoek al had ingenomen, namelijk dat voor de huidige analyse van de schade en het oorzakelijk verband de huidige Eurostat-gegevens inzake productie en productiecapaciteit van biodiesel en niet de gegevens van het oorspronkelijk onderzoek moeten worden gebruikt.

(122) De Commissie heeft dit argument afgewezen. De Eurostat-gegevens kwamen overeen met de oorspronkelijke gegevens van de EBB. De EBB heeft die gegevens vervolgens echter gecorrigeerd om de onbenutte capaciteit tijdens het oorspronkelijke onderzoek beter weer te geven. Zoals vermeld in punt 6.4, heeft de Commissie die correcties in het huidige herzieningsonderzoek gecontroleerd. De oorspronkelijke Eurostat-gegevens komen dus niet overeen met de meest accurate gegevens inzake productie en productiecapaciteit van biodiesel die de Commissie in deze zaak specifiek heeft gecontroleerd en gebruikt.

(123) CARBIO heeft ook opgemerkt dat de Commissie het begrip „onbenutte capaciteit" nader moet definiëren. De Commissie heeft herhaald dat zij „onbenutte capaciteit" heeft gedefinieerd in de overwegingen 131 en 132 van de definitieve verordening. Aangezien in de WTO-rapporten geen bezwaar werd gemaakt tegen het concept „onbenutte capaciteit" van de Commissie, is er geen reden om dit concept in het kader van dit herzieningsonderzoek te wijzigen.

7. **MEDEDELING VAN FEITEN EN OVERWEGINGEN**

(124) Alle belanghebbenden werden van de bevindingen van de Commissie in kennis gesteld en konden hierover binnen een bepaalde termijn opmerkingen indienen.

(125) Na de mededeling van feiten en overwegingen heeft de producent-exporteur Molinos de la Plata de Commissie ervan in kennis gesteld dat hij naar de Unie uitvoert onder de naam „Molinos Agro S.A." en niet onder de naam „Molinos Rio de la Plata S.A", en heeft hij daarvan bewijsmateriaal verstrekt.

(126) De Commissie heeft het ingediende bewijsmateriaal nauwkeurig onderzocht en geconcludeerd dat de naamsverandering voldoende was gestaafd; derhalve heeft zij deze opmerking aanvaard.

(127) Na de mededeling van feiten en overwegingen heeft de Indonesische exporteur Wilmar om een hoorzitting verzocht; dit verzoek werd ingewilligd. Wilmar heeft ondernemingsspecifieke argumenten kenbaar gemaakt met betrekking tot de berekening van de dumping en van de schade en heeft met name verzocht om een verlaging van zijn winstmarge.

(128) De Commissie heeft die argumenten afgewezen, aangezien zij geen verband hielden met de uitvoering van het WTO-rapport aangaande Argentinië. Bovendien is het merendeel van de desbetreffende kwesties momenteel in behandeling bij de WTO in het kader van het door Indonesië aanhangig gemaakte geschil.

(129) Na de herziene mededeling van feiten en overwegingen hield Wilmar vol dat zijn argument met betrekking tot zijn voor de berekening van de normale waarde gebruikte winstmarge niet in behandeling is bij de WTO, maar een afzonderlijke kwestie vormt, en dat het argument louter op de bepalingen van de antidumpingbasisverordening is gebaseerd. Dit argument zou derhalve in dit herzieningsonderzoek moeten worden behandeld. Wilmar voerde ook aan dat de handhaving van de maatregelen niet in het belang van de Unie is en dat zij bijgevolg moeten worden beëindigd.

(130) De Commissie herinnerde eraan dat dit herzieningsonderzoek is geopend op basis van de WTO-machtigingsverordening en met het oog op de uitvoering van de bevindingen en aanbevelingen van het panel en de beroepsinstantie in het kader van het geschil Europese Unie — Antidumpingmaatregelen ten aanzien van biodiesel uit Argentinië (WT/DS473/15). Het herzieningsonderzoek is derhalve beperkt tot kwesties die door de WTO worden behandeld en de eventuele daaruit voortvloeiende en/of technische wijzigingen. Geen van beide argumenten van

Wilmar was derhalve ontvankelijk. Bovendien herinnerde de Commissie eraan dat Wilmar in het kader van het oorspronkelijke onderzoek al een soortgelijk argument met betrekking tot de winstmarge had ingediend, dat toen is afgewezen (zie de overwegingen 43 tot en met 46 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013). Na de mededeling van feiten en overwegingen heeft de medewerkende Argentijnse producent-exporteur Cofco Argentina S.A. (voorheen bekend als Noble Argentina S.A.) een verzoek ingediend om als „nieuwkomer" te worden behandeld en in de lijst van ondernemingen met individuele rechten te worden opgenomen onder de „andere medewerkende ondernemingen".

(131) De Commissie heeft de onderneming in kennis gesteld van het feit dat zij daarvoor de procedure voor nieuwe producenten-exporteurs overeenkomstig artikel 3 van de definitieve verordening moet volgen.

(132) Na de mededeling van feiten en overwegingen heeft de EBB verzocht om een hoorzitting met de raadadviseur-auditeur met als argument dat het standpunt van de Commissie niet door een objectieve juridische redenering, maar door politieke belangen zou zijn ingegeven.

(133) De raadadviseur-auditeur heeft tijdens de hoorzitting van 20 juli 2017 geen aanwijzingen gevonden dat het recht van verweer van de EBB als belanghebbende was geschonden. Tegelijkertijd heeft hij de Commissie opgeroepen tot onderbouwing van haar standpunt dat de Argentijnse sojaboonprijzen niet buiten beschouwing kunnen worden gelaten op grond van hun onbetrouwbaarheid. De Commissie heeft dit punt opgenomen in haar beoordeling van de na de mededeling van feiten en overwegingen ontvangen opmerkingen (zie de overwegingen 60 tot en met 63).

8. **DEFINITIEVE MAATREGELEN**

(134) Op basis van bovenstaande nieuwe beoordeling heeft de Commissie geconcludeerd dat de in het oorspronkelijke onderzoek geconstateerde schade veroorzakende dumping wordt bevestigd.

(135) De bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 ingestelde maatregelen die van toepassing zijn op de invoer van biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië, moeten derhalve worden gehandhaafd, waarbij de herziene dumpingmarges voor Argentinië worden herberekend zoals hierboven uiteengezet.

(136) De definitieve antidumpingrechten die van toepassing zijn op het betrokken product, zijn als volgt:

Land	Onderneming	Dumpingmarge	Schademarge	Antidumping-recht
Argentinië	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Andere medewerkende ondernemingen	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Alle andere ondernemingen	8,1 %	25,7 %	8,1 %

(137) Artikel 1, lid 2, van de definitieve verordening moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(138) Het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 [1] ingestelde comité heeft geen advies uitgebracht,

[1] Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De tabel met de definitieve antidumpingrechten die van toepassing zijn op de nettoprijs, franco grens Unie, vóór inklaring, van de producten die zijn vervaardigd door de in artikel 1, lid 2, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 vermelde bedrijven, wordt vervangen door de volgende tabel:

Land	Onderneming	Antidumping-recht (EUR per ton nettogewicht)	Aanvullende Taric-code
Argentinië	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Andere medewerkende ondernemingen: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Alle andere ondernemingen	79,56	B999
Indonesië	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Andere medewerkende ondernemingen: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Alle andere ondernemingen	178,85	B999

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 september 2017.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER